

förföljelse under jagttiden, något ökats. Inom det s. k. Bergslagsdistriktet, omfattande Vermlands, Örebro, Vestmanlands och Upsala län hafva 570 st. blifvit i laga tid fällda mot 482 under år 1892. Största antalet kommer på Örebro revir med 124 djur. Åt söder synes elgen vara stadd i jemn spridning och nya stånd uppkomma här och hvar ända ned i södra Småland och Halland. Till och med i Skåne hafva ströfvande elgar visat sig.

Kronhjort och *Dofhjort* förekomma, dock temligen sparsamt, ännu å de skånska godsens skogar. *Kanadahjortarnes* antal inom Daga revir (Nyköpings län) uppskattas till 16—18 st.

Rådjuren utbreda sig alltmora norrut och ökas säkerligen. I Stockholms län har ett och annat blifvit sedt och i Östergötlands län äro de numera ej sällsynta.

Haren har haft en god årgång nästan öfver hela landet, med undantag kanske af vissa delar af Småland samt å Gottland. Till följd af den snöfattiga vintern, som på många trakter i hög grad försvårade harjagten, har med all säkerhet en kraftig stam lemnats kvar till kommande jagttår.

Tyvårr kan detsamma ej sägas om *skogsjägeln*, särskildt i Norrland, der den är stadd i oroväckande aftagande. Från mellersta och södra Sverige låta underrättelserna något bättre, ehuru äfven der årgången synes hafva varit under medelmåttan. Leken och äggläggningen försiggingo under gynnsamma omständigheter, men vare sig på grund af frost under liggtiden eller med anledning af den stränga torra, som under försommaren var rådande, blefvo kullarne få och små. Tillgången å *Tjäder* synes i allmänhet hafva varit bättre än å orre. *Ripan* berättas hafva i Norrbotten haft en dålig årgång, men i Vesterbotten deremot en ganska god. Från öfriga riptrakter äro meddelandena vexlande.

Rapphönsen hafva ytterligare spridit sig norrut och förekomma mer och mer allmänt inom östra Jemtland och Herjedalen. Äfven i Dalarne finnes en god stam. I södra delarne af landet hafva de deremot företett en kånbar minskning, säkerligen på grund af den ogynnsamma vintern. I allmänhet kan sägas att tillgången varit bättre i skogsrikare trakter än på slätterna.

Bland sjöfogeln har *Svanen* tack vare totalförbudet i Upsala och Stockholms län derstädes alltmora ökats, så att densamma förutom vid Ekolsund och i Hjelstaviken, der den talrikt häckar, sökt sig boplatser i flera smärre sjöar och vattendrag i sagde län äfvensom i Vestmanland. *Gräsänderna* aftaga deremot år från år i antal. Detsamma gäller om *Beckasinfoglarne*.

Svenska Kenn utkommit och utmärkt samt värdade utstyrsagen sympatiskt hängarne Doktor J. V. af hundar, neml. S:t Bernhardshund synnerligen lyckad.

Om jagtvård i För ett par år sedan till öfriga jagtvård medel för utgifvan egnad att inverka af bättre jagthushå de olika jagtvårdsfö af sina tillgångar. Karl Lindholm, so uppgift. Den lilla jagtvänner och exen

Skogs- och jäg C. E. Fritzes förlä komne produkt af ganska brokig sam stämningar, af hvilka uppfattning af natu dagsdrägt samt om känslolif. De uppte deremot något austr eigna ord och sakt framställning fordrar om döde höfjägmä berättaretalang. De stämplat bokens h svagheter, som vid man i sin helhet lä Bokens omslag teckning, som skul and i förgrunden.